

A Borosy-Keresesről írt nekrológus az elhunyt gyászszódeli méltán teozik fel, kézzelfogható és mindenki által ismert hazugágaiakkal a Koronát arra az életre, amely a maga erejében, maradéktalanul egyetlen hárszág volt, hazudása a hitnek, az effának, a segítő szeretetnek, az önfeláldozásnak, hazaszeretletnek, a barátságok - egy szóval mindennek, amit emberre teszi az emberformájú lételeményeket.

Előre lehetett tudni, hogy ezek a cikkek hogyan fogják hangzani, milyen elcsúszott fizikok hamiságnak majd bennük. Az is tudnivaló volt, hogy kik lesznek az elparentálók - a halott szelhámos mindenkiben hozzáillő, mindenben az ő képet viselő cindrosai és lakájai - akik többségére az egzisztenciájukat köszönhetőnek nézi - amely egzisztenciát nem a segítő szeretet közzsere szerezte meg gyánukra, hanem a lelkevasárló törtetés önzére - amely szerbe lakáji hűség és engedelmességet követelt - és meg is kapott. Tudnivaló volt az is, hogy az írók és szavalók tudatosan hazudnak - mert a halott gyászolót gazságait nagyon jól ismerték.

A jelen sorok célja nem az, hogy a porrá lett szelhámos emléke fenn maradjon, hanem az, hogy egy az emlékek

a maga igazi nő voltában is megfelle-
mes azok, akiket érdekelt az amerikai
magyarok szegényes története. Történet

apró példánnos és csirkéfogó írt az amerikai
magyarok között a népszerű világban,
ahol nekik a fajta azokban keveseké,
már majdnem teljesen kihalt. Egyre fog-
lalozni céltalan volna. Volt azonban
közöttük egy néhány valóban kiemelkedő
alak, bizonyos főkig talán ismeretesek,
ahol bizonyos uton azonban feltétlenül
könyvben is gyorsabban boldogulhat az
volna. Ezek voltak azok, akik nemcsak
genotipusok és büszkéknek, de lehet-
etleg nem lehetnek azok, hogy az a "lehet",
ahol nemcsak a könyvet húzta be

a szennybe, hanem, akik nemcsak büszkén
vállalták a bitang élet pályát, hanem egészen
eltökélt szándékkal, már fiatalon
azzal az életprogrammal indultak el,
amivel Shakespeare III. Richardja:

"Elhatároztam, hogy gazember leszek!"
is az is, hogy az elhatározáshoz tartják magu-
kat, a megbándás és töredelmes leppányosítás
jelszavak nélkül, egész életükön keresztül. Ezek azok
az emberek (keveseké mindig kevesen
váltak) akik mintha inmagukat karta-
nát, egy megirandó önéletrajz szerzőjének
amelynek ~~címe~~ címe lenne: "Légy
genosz mindhalálig!"

És ne mondja senki, hogy ilyen
emberek miuról. Ha voltak nők,

Szabolcsok, Hiltinek, Landruk, Rikosi
Mátyások, Richardok, Jäger-Marik, Bathory
Erzsébetek, magas is alacsony társadalmi
fokon egaránt, akkor Böttyi
keresek is lehetek - olyanok, ami-
lyennek ezek a nők egy a zsidókat
leírják - bízzék el nekem az utókor,
aki közel 50 éven át ismerem és vele
21 évig egy hivatalban dolgoztam.

Hagy ezeket a nők nem elfogultak, az
terméket. Emzsi évtized alattam soha
nem néztem gazdasági úton hogyan
Andra bárki megnevezett "elfogultak"
jellemrajzok adni egy olyan emberrel,
akit jobb nem. Szükséges embernek
csak utálni, megvetni és gyűlölni
lehetett? Az olvasóktól csak egyet
kérek: bízzák el nekem, hogy amit
leírtam az utolsó szövegig és érezze
magát jól megkülönböztet megáldott
embernek, ha élke újat egy karamia
fóhason szerepelt. Ha csak halványan
érdekedte volna is meg, sokkal szíve-
sebben írtam volna róla jót.

Richard, amikor királyságát
igényezte, Richmunde hercegné
kardcsapásai alatt hal meg. A hercegné
megfőzött véres kardját, emzsi
mond: "The day is ours: the bloody dog
is dead!"

Az amerikai magyarság gonosz

Szellemé nincstöbbé. Te Deum
laudamus!

ekönyvtar.sk-szeged.hu